τὴν ὁποίαν ἀνεπαύτηκεν. Ἦτον εἰς τοὺς χρόνους τοῦ μακαρίου Λεοντίου (τοῦ Εὐστρατίου) καὶ παρέδω" (α).

σελ. 405, Δημήτριος Φαληρεύς· ἐν ἔτει 1777 ἔζη ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἐκεῖ ἐγνώρισεν αὐτὸν ὁ Σουϊδὸς Biörnstähl, ὃς λέγει ὅτι ὁ Φαληρεὺς ἦν εἰδήμων τῆς ἀραβικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς γλώσσης, ὅτι ὡμίλει τὴν λατινικήν, ὅτι ἦν εἰδημονέστατος τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς, καὶ ὅτι ἐγένετο διδάκτωρ ἐν Παταβίῳ (α).

σελ. 406. Νικηφόρου τοῦ Πασχαλέως ἀπόκειται χειρόγραφον ἐν τῇ Βοδλειϊανῇ βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθ. 117 τὸ ἑξῆς σύγγραμμα. „Σύνταγμα, ἤγουν μάζοξης ἀπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων τῶν ἁγίων Πατέρων διὰ ταῖς τεσσαρακοσταῖς καὶ νηστείαις τοῦ χρόνου ὅλου· ἀπὸ ἐμένα τὸν ἐλάχιστον ἐν ἱερομονάχοις Νικηφόρον Πασχαλέα διὰ ὠφέλειαν πολλῶν καὶ ἀναγκαιοτάτην πρὸς ἐκείνους ὁποῦ ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκρίνωνται ἐναντίον εἰς κόποιους λαιμάργους, ὁποῦ προφασίζονται λέγοντες, ποῦ εἶναι γραμμένον νὰ νηστεύωμεν καὶ ποῖοι κανόνες τὸ ὁρίζουσι; διὰ τὴν ἁγίαν μεγάλην τεσσαρακοστήν".

σελ. 410. Τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ συγγράμματος τοῦ Σταυρινοῦ βλέπε ἐν τῷ ἀριθμῷ 71 τοῦ δευτέρου μέρους τῆς Νεοελ. Φιλολ. Α. Π. Βρετοῦ. Τὸ δι' ὁμοιοκαταλήκτων στίχων συντεθὲν πόνημα τοῦτο μετετυπώθη παρὰ Νικ. Γλυκεῖ τῷ 1785. Τελευτᾷ δὲ οὕτω.

„Ἐτελειώθηκεν ἐδῶ τ' Αὐγούστου τῇ εἰκάδι,
μὲ θέλημα τοῦ Μπαστιὰ στῆς Τόρτας τὸ λειβάδι.
χίλιοι ἑξακόσιοι καὶ πρῶτον εἶναι ἔτος
ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως καθὼς τρέχει καὶ φέτος.

(α) Ῥοδινοῦ Περὶ ἡρώων καὶ στρατηγῶν σελ. 148.

(β) Biörnstähl Briefe auf seinen ausländischen Reisen τόμ. 6 σελ. 94. Leipzig 1783.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ